

עין משפט
גד מוצה

שני נזירים פרק שמיני נזיר

מסורת הש"ס

ד א מ"י פ"ט מלכות
 טווח הלכות
 ח ב מ"י מ"ב מלכות
 ע"ג הלכה א סנה לוח
 ג' טו"ע ר"י סנה לוח
 ט"ז פ"ג
 ג 1 ב מ"י פ"ט מלכות
 טווח הלכות ט'
 ד 1 ז מ"י מ"ב מלכות
 ע"ג הלכה א סנה ט'
 טו"ע ר"י ס' ק"פ ט"ז
 ה [ונכ"ד הלכה מכות פ"ג
 ד' פ"ט. ט"ז]
 ח ה מ"י ט' הלכה ג ה
 טו"ע ט' ט"ז פ"ג ו'
 ו מ"י ט' ה' ו טו"ע
 טו"ע ט' ט"ז פ"ג ו'
 טו"ע ט' ט"ז פ"ג ו'

מוקף רש"י

ראשון מה תלמוד לומר
 במצוה חייב יגלה את כל
 שעריו. היה ראשון כולל להם
 ל' דמכ"ד ראשון יגלות ה'.

פ"י הרא"ש

דיקא נמי דקתני ואינו יודע
 דמשמע קל"ה יודע מוטל
 מולא קמי' ושבתו איזה
 כנס סמא אלמא שמחמת
 היה (טמא): באשה
 אשתי באסור דקת'
 א"ש דבאר סמא כל
 אשתי בהשחתה אינו
 בהקפא קטן שראו מולא
 מוקף א"ש: מוקף א"ש
 קטן חייב רביעי א"ש
 קטני פאת א"ש פאת קטן
 כולל: דידך מאן כולל
 א"ש. שבו גרילין שלא
 נלתי' פאת כסדר
 גלתי' ראש הקטנים:
 ו'ל וכו'. כן שם א"ש
 ב הונג וס' ו'ל דוק א"ש
 מוקף א"ש קטן חייב ו'ל
 ש'ה כדפרשט טמא
 פסוק: חובה הקבירו
 יגלה: ו'י היא רוצה
 הקבירו את בניו שאינה
 י"א תענוש על שהיא
 נקפת אותם: ו'י כשנגזר
 ו'יצאצא מלפני המלכות
 יגברת בניו א"ש: שלא
 י'ל אותה: מכדי תריווהו
 ג'כ"ד הקפת כל הראש
 ג'ה הקפת. רב הונג
 דאמר חובה מגלה ל'ו
 ג'ל א"ש לא. וכן רב א"ש
 ג'אמר הקבירוהו לבנו:
 ג'א: קטניפלו דרב א"ש
 ג'כ דא"ש המוקף קטן
 ג'ד מ'קאמר ו'דך מאן
 ג'לח ל'ו כולל דלדוריה
 ג'א א"ש יבול המוקף א"ש
 ג'ט באיזה סברא נחלק:
 ג'ר א' ו'ליתנהו בהשחתה
 ג'תנו בהקפת. פ"י
 ג'ב ניסור הקפת כל א"ש
 ג'ד ק"ף הקפת סוחות. וכן
 ג'ה הקפת את הגדול
 ג'ו יורה: ורב א"ש סבר. נמי
 ג'ז יתינהו בהקפת ראשון
 ג'ח קפת ראש אתר אינתנהו:
 ג'ט א"ש המוקף ואחר הניקף
 ג'י ששפע דלא תקפו: והאי
 ג'כ ו'כ"ד והאי דקאמר רב
 א א חובה הקבירוהו לבנה
 א ב כ"ד רב הונג קאמר
 א ג ל'ידן דליה לך רב'י ניקף
 א ד מ'י ט"ז נמי פטור
 א ה א"ש המוקף את הקטן
 א ו כ' חובה י"א יורה
 א ז מ'ש ד'אן חילוק בין
 א ח סוף קטן לאשה
 א ט פ"ט: והאי ראשון מה
 א י ג'ב מ'צוה כתיב
 א יג א"ש את כל שערות א"ש
 א יד ש' ו'ת וקטן ואת גבות
 א יו י'ת את כל שער' יגלה.

דקתני ואינו יודע. דמשמע * שלח נודע לו מעולם משום דלא היה
 כהני מללה קמי' כהמתי: והא קא עביד הקפה.
 א[נדרש] השחתה הקפה? כדאש' אסורה אסורה
 נהקפה דדרשינן כמקור כל שאינו כהשחתה אינו כהקפה:

והא קא עביד השחתה וכן. דכספק
 מגלח מנוגע מגלח זקן
 כעמר וקענר כהשחתה זקן ובהקפת
 ראש מספק:

המקוף את הקטן חייב. דכי
 כתיב רחמנא לא תקיפו
 פאת חף אפלות דקטן אזהר:

ורידך פאן מגלח אהון. שראש
 גניס קטנים מגלחים
 רשאים הם פלומים: א"ל מוצה.
 אשמו היתה ורב הונג לטעמיה דלמר
 כמקור השנים מותרות להקוף דמיון
 דלינן באסור דניקף ליתנהו נמי
 באסור דמקוף: חובה הקבירוהו
 אצניה. דאסורה קא ענדא: כולוהו
 שני כו'. כשנגזר שיעלם מלפני השליט:

מכדי תריווהו כסירא א"הו הקפת
 כ'ה הראש שבה הקפה. רב
 הונג דלמר מוצה מגלחה ל'ו אכל
 האיש היה עובר א"ש"ס שמגלה כל
 ראש וכן רב א"ש דלמר מוצה
 תקבירוהו לבניה מוצה נעשה:

במאי פליגי. מאי טעמייהו:
 והני נשי הואי ו'ליתנהו בהשחתה
 ליתנהו בהקפה. בין להיות
 נקפות בין להקוף אחרים ואפילו
 לגדול מותרות: ורב א"ש בר
 אהבה סבר אחר המקוף ואחר הניקף
 כמשמע. פשטיה [קדקף] ו'ל לניקף
 אזהר רחמנא דהא פאת ראשכס כתיב
 דהיינו הניקף ומיזה מדקאמר לא תקיפו
 ולא כתיב לא מוקפו הוכיח הלאו גם על
 המקוף לא תקיפו הניקף כלומר
 כל היכא דניקף רב מיוכח הוה כל'י מקוף

והא עברי' על לאו דהקפה. דתגלחת אינו לזרוך וש בה משום
 לא תקיפו: אמר שמואל כהשח' וקטן. כגון שחיו שני נזירים הללו
 שמי נשים או שני קטנים דלא מיחייבי להקפה: אמאי. מגלח
 ארבע תגלמות והא קא עבר בתרמי תגלמות קמייתא משום לאו
 יודלח משמית את פאת (ט' זקן) שכן
 מגלח [כל] שערו ואלריך מינייהו
 קעבר משום הקפה: והא קא עביד
 השחטה גרסי': א"ל רב א"ש בר
 אבבה רב הונג ל'ידך. דלמרת
 דהמקוף את הקטן חייב (ו' קטנים
 דליתנהו מגלחין כל הראש כדלדוריהו
 דל'עשי דקמגלחי ל'ו כדי להגדלות
 לאחר החולי מאן קמגלה ל'ו:
 אמר ל'ו מוצה. כן שמה דלשמו
 דרב הונג דקסבר רב הונג דלשה
 לא מיפקדו אלאו דלשה הראש
 אראש אחרים כלל: אמר ל'ו רב
 א"ש (ו' מוקבירוהו לבניה. דל'ידך
 דלמרת המקוף את הקטן חייב כי
 מקפת ל'ה אשה נמי חייבת לכל
 ל'די אפילו גדול המקוף את הקטן
 פטור והוא הדין נמי לאשה וכן
 גדול המקוף את הגדול חייב והוא
 הדין לאשה: מכדי סרוויסו סבירא
 ל'ו דהקפת כל הראש שמה קפסא.
 והא הוה ל'ו הקפת כל הראש
 לבניו דרב הונג: במאי פליגי.
 כלומר מאי איכא בינייהו דמאן
 דלמר גדול (אמאי שרי כהשחטה.
 והני הוילי ו'ליתנהו בהשחטה. כלל
 דלית ל'ו זקן ליתנהו בהקפה כלל
 שאפילו אשה המקפת את הגדול
 פטורה: רב א"ש בר אבבה סבר
 כי אמר רחמנא לא תקיפו אתם הניקף
 ואחר המקוף כמשמע. ולהא מילתא
 אימקס יקוף למקוף דכל היכא
 דניקף חייב קטן נמי חייב לא שנה
 איש ולא שנה אשה: והאי קטן
 הוילי והוא גופיה לא מיחייב. משום
 ג'יבול

דקתני ואינו יודע איזה מכם שמע מינה:
 מגלחין וכוביין: ואמאי דילמא לאו כמאין
 אינון וקעביד הקפה אמר שמואל * באשה
 וקטן ולקומא בגדול * והקפת כל הראש לא
 שמה הקפה מולא מוקים לה הכי שמע מינה
 קסבר שמואל * הקפת כל הראש שמה הקפה
 מר זוטרא מתני לה להא שמעתא דשמואל
 אסיפא * נזיר שזיה ממוא כספק ומוחלט
 בספק אוכל בקדשים לאחר ששים יום ומגלה
 ד' תגלחות (ט' והא קעביד הקפה אמר שמואל
 הראש וקטן אמר רב הונג * המקוף את הקטן
 ר' הוא חייב א"ל רב אדא בר אבהו ר' חובה
 הונג (ט' ו'ידך מאן מגלח להון אמר ל'ה חובה
 *תקבירוהו חובה לבניה כולוהו שני דרב אדא
 בר אבהו לא אקיים ל'ה זרעא לרב הונג
 מכדי תריווהו סבירא (ט' הקפת כל הראש
 שמה הקפה במאי קמפלגי רב הונג סבר י'א
 תקיפו פאת ראשכם ולא תשחית [את] פאת
 זקנך *כל שיש לו השחתה יש לו הקפה
 והני נשי הואי ו'ליתנהו בהשחתה ו'ליתנהו
 נמי בהקפה ורב א"ש בר אבהו סבר
 אחד המקוף ואחר הניקף במשמע ואיתקש
 מקוף לניקף כל היכא דניקף מוחייב מקוף
 נמי מוחייב והאי קטן הוילי והוא גופיה
 לאו בר עונשין הוא דמוחייב מקוף נמי לא
 מוחייב לימא הקפת כל הראש תנאי היא
 ד'תנתו רבנן *ראשו מזה תלמוד לומר
 לפי שנאמר לא תקיפו פאת ראשכם
 יבול

על לאו דהקפה. דתגלחת אינו לזרוך וש בה משום
 לא תקיפו: אמר שמואל כהשח' וקטן. כגון שחיו שני נזירים הללו
 שמי נשים או שני קטנים דלא מיחייבי להקפה: אמאי. מגלח
 ארבע תגלמות והא קא עבר בתרמי תגלמות קמייתא משום לאו
 יודלח משמית את פאת (ט' זקן) שכן
 מגלח [כל] שערו ואלריך מינייהו
 קעבר משום הקפה: והא קא עביד
 השחטה גרסי': א"ל רב א"ש בר
 אבבה רב הונג ל'ידך. דלמרת
 דהמקוף את הקטן חייב (ו' קטנים
 דליתנהו מגלחין כל הראש כדלדוריהו
 דל'עשי דקמגלחי ל'ו כדי להגדלות
 לאחר החולי מאן קמגלה ל'ו:
 אמר ל'ו מוצה. כן שמה דלשמו
 דרב הונג דקסבר רב הונג דלשה
 לא מיפקדו אלאו דלשה הראש
 אראש אחרים כלל: אמר ל'ו רב
 א"ש (ו' מוקבירוהו לבניה. דל'ידך
 דלמרת המקוף את הקטן חייב כי
 מקפת ל'ה אשה נמי חייבת לכל
 ל'די אפילו גדול המקוף את הקטן
 פטור והוא הדין נמי לאשה וכן
 גדול המקוף את הגדול חייב והוא
 הדין לאשה: מכדי סרוויסו סבירא
 ל'ו דהקפת כל הראש שמה קפסא.
 והא הוה ל'ו הקפת כל הראש
 לבניו דרב הונג: במאי פליגי.
 כלומר מאי איכא בינייהו דמאן
 דלמר גדול (אמאי שרי כהשחטה.
 והני הוילי ו'ליתנהו בהשחטה. כלל
 דלית ל'ו זקן ליתנהו בהקפה כלל
 שאפילו אשה המקפת את הגדול
 פטורה: רב א"ש בר אבבה סבר
 כי אמר רחמנא לא תקיפו אתם הניקף
 ואחר המקוף כמשמע. ולהא מילתא
 אימקס יקוף למקוף דכל היכא
 דניקף חייב קטן נמי חייב לא שנה
 איש ולא שנה אשה: והאי קטן
 הוילי והוא גופיה לא מיחייב. משום
 ג'יבול

הנהגות התוספות

1. ל'ל מ'יה. 2. ל'ל מ'ן
 השחטה. הקפה כהשחטה.
 יבול א"ש. 3. חייב כל מחק.
 4. חייב מ'מדרש מחק.
 5. חייב נמי מחק. 6. ל'ל
 ה'ה. 7. ל'ל פאת ראשכם.
 א'מ

נוסחת הריב"ן

א' המקפ על: ב' משום לאו
 דהשחתה ל'ו פ'י פ'ת זקן
 שכן מלחט ט' שער' ואלריך
 ג' חייב נמי זקן
 ד' ליתנהו מגלחין אתם הלכה
 כ' ד' איתיה: ד' מוצה:
 ה' מ'י טמא שרי:

הנהגות הריב"ן

א' נמי ד' מגלחין אמאי
 והא קעביד: ב' (ט' שם
 יבול מ'ן מלחט:
 ג' שם מ'יחייב סבירא
 להו הקפת: ד' (ו' ש"י
 מ'על' ד'ה ד'ק' ו'י ו'י
 ס'ד' ו'א'ר' מ'ה
 קעביד הקפה ועבר על
 לאו דהקפה: ט' (ט' ד'ה
 אמאי ו'י פ'ת זקנך שכן:

גליון הש"ס

ה' ר"ח דקתני בר
 שלא נודע לו קטנים פ"י
 ימותו פ"י ו'מחויב
 כס' שר ט':

הנהגות סנה"כ

א' תר"ה והא קא עביד
 הקפת כותף השחתה קפסא
 כדאש' ל'ל א' (ט' ד'ה
 לפי ששאר ו'י ככל ק"ס
 ל' דמי אלא ק"ל דהקפת
 כל האש' שמה הקפה
 ל'ל א"ש דש"ס:

הנהגות התוספות

1. ל'ל מ'יה. 2. ל'ל מ'ן
 השחטה. הקפה כהשחטה.
 יבול א"ש. 3. חייב כל מחק.
 4. חייב מ'מדרש מחק.
 5. חייב נמי מחק. 6. ל'ל
 ה'ה. 7. ל'ל פאת ראשכם.
 א'מ

א' ל'ל יגלות עיני דרבי' כ"י היה מוצה ק"ו פ"ג הלכה ט' וכלל וכלל וכלל וכו'.